

sygn. akt I C 2383/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Przybylska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Wojtewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2014 r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w P.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

1. zasądza od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w P. kwotę 173.010,07,- (stu siedemdziesięciu trzech tysięcy dziesięciu 7/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w P. kwotę 7.625,46,- (siedmiu tysięcy sześciuset dwudziestu pięciu 46/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;
3. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.162,-(dziewięciu tysięcy stu sześćdziesięciu dwóch) złotych tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 7217,- (siedmiu tysięcy dwustu siedemnastu) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. oddala wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wymagalności.

I C 2383/13

UZASADNIENIE

(...) S. A.z siedzibą w P.wystąpił w dniu 24 kwietnia 2013 roku do Sądu Okręgowego w Poznaniu z powództwem przeciwko (...) (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 175.602,07,-złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, kwoty 7.625,46,-złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kwoty 7200,-złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego i 17,-złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W dniu 6 maja 2013 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.89). W dniu 5 czerwca 2013 roku pozwany wniósł sprzeciw, w którym nie kwestionował samego roszczenia, wnosił natomiast o przekazanie sprawy wg właściwości do Sądu Okręgowego w Płocku, rozłożenie zależności na 10 równych rat i nie obciążanie kosztami procesu.

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wnosił o nieuwzględnienie wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty i nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec uznania roszczenia przez pozwanego.

W piśmie z dnia 19 marca 2014 roku pozwany wskazał, iż w dniu 19 marca 2014 roku pozwany uiścił kwotę 2.500,- złotych, dochodzoną niniejszym pozwem, załączając przelew z rachunku na kwotę 2.529,-złoty tytułem (...).

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powoda ograniczył żądanie pozwu z pkt 2 do kwoty 173.010,07,-złoty, cofając pozew co do sumy 2.592,-złoty.

Pozwany w piśmie z dnia 3 kwietnia 2014 roku, z uwagi na częściowe cofnięcie powództwa wnosił o przyznanie zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Powoda (...) S.A. z siedzibą w P. oraz pozwany szpital łączyły: umowa dostawy materiałów medycznych, dializatorów i zestawów do hemofiltracji z dnia 3 grudnia 2012 roku, umowa z dnia 14 września 2012 roku dostawy środków dezynfekcyjnych i materiałów eksploatacyjnych, umowa z 25 października 2012 roku dostawy zestawów do dializy, umowa z dnia 23 stycznia 2012 roku dostawy leków do apteki szpitalnej i umowa z dnia 6 marca 2012 roku o świadczenie usług w zakresie wykonania okresowych przeglądów aparatury medycznej, na mocy których powódka zobowiązała się przenieść na rzecz pozwanego własność i wydać sprzęt i artykuły medyczne oraz przeprowadzić przeglądy maszyn do hemodializ, a pozwany zobowiązany był do zapłaty ceny. Powód wykonywał umowy w sposób prawidłowy, a pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń w tym przedmiocie (umowy k.63-83,bezsporne). W okresie od dnia 12 września 2012 roku do 6 kwietnia 2013 roku powodowa spółka wystawiła faktury na łączną kwotę 175.602,07,-złoty, a odsetki na dzień 24 kwietnia 2013 roku wynosiły 7.625,46,-złoty (zestawienie k. 9, bezsporne).

Pozwany z uwagi na trudną sytuację finansową nie regulował należności, doprowadzając do powstawania zadłużenia.

Z dochodzonej przez powoda pierwotnej kwoty 175.602,07,-złoty należności głównej dochodzonej pozwem pozwany uiścił w dniu 19 marca 2014 roku kwotę 2592,-złoty na poczet faktury (...)z terminem płatności – 12 września 2012 roku. (kopia przelewu k. 154, kopia faktury k. 11).

Pozwana placówka medyczna jest w bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej, albowiem na koniec 2012 roku wymagalne zadłużenie wynosiło 20 mln. złotych. (kopia wstępnego bilansu k. 98).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt, powołane wyżej dokumenty, które nie były przez strony kwestionowane.

Kwota należności przypadająca do zapłaty od pozwanego na rzecz powoda nie była w niniejszej sprawie sporna. Strona pozwana wskazała, iż żądanie zapłaty za dostarczone towary i usługi jest uzasadnione (k.95) i nie przedstawiła zarzutów co do nieprawidłowej realizacji umów przez powoda.

W świetle powyższych okoliczności zasadnym było uwzględnienie powództwa wraz z odsetkami naliczonymi na podstawie art. 354 § 1 kc i art. 481 kc.

Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia dochodzonej kwoty na raty, albowiem nie zachodzi w niniejszej sprawie szczególny wypadek z art.320 kpc. Sąd miał na uwadze fakt, iż powód uwzględniając trudną sytuację finansową pozwanej placówki długo oczekiwał na dobrowolne spełnienie świadczenia, a ponadto mimo znacznego zadłużenia nie zaprzestał realizowania umów. Należy też podkreślić, iż w dacie wniesienia pozwu zadłużenie pozwanego sięgało miesiąca września 2012 roku, strona pozwana miała zatem wiele czasu na rozwiązanie kwestii płatności. Zadłużenie pozwanego nie może być decydującym argumentem dla rozłożenia należności na raty, zwłaszcza, że jak wcześniej

wskazano strona powodowa świadczyła i nadal świadczy usługi na rzecz pozwanego w ramach zawartej umowy, mimo braku zapłaty ze strony pozwanego.

Nie bez znaczenia dla kwestii rozkładania zobowiązania na raty jest także charakter prawno - organizacyjny pozwanego. SPZOZ stanowi w 100% własność publiczną, ze specyficznym systemem zarządzania i wewnętrznego ustroju, charakteryzujący się między innymi brakiem możliwości upadłości i brakiem odpowiedzialności dyrektora za długi przekraczające majątek firmy. SP ZOZ posiada osobowość prawną i samodzielność działania umożliwiające czerpanie źródeł utrzymania nie tylko ze środków przekazywanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia. W szczególności należy wskazać, iż podmiot tworzący SP ZOZ, w niniejszej sprawie jest to wojewoda (...), może w terminie 3 miesięcy od upływu terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego, pokryć ujemny wynik finansowy za rok obrotowy zakładu (może też podjąć decyzję o likwidacji bądź zmianie formy organizacyjno – prawnej samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej).

Zdaniem Sądu nie ma żadnych przesłanek, które pozwoliłyby na przerzucenie ryzyka finansowego funkcjonowania szpitala na podmioty z nimi współpracujące w celu zapewnienia bieżącego ich funkcjonowania. Przyjęcie takiej praktyki prowadziłyby do załamania na rynku podmiotów współpracujących. Nie można pominąć też okoliczności, iż poza odsunięciem zaspokojenia roszczeń powoda w czasie, rozłożenie należności na raty prowadzi de facto do umorzenia części odsetek, a to z kolei prowadziłyby do nieuzasadnionego uprzywilejowania dłużnika.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd zasądził od (...)(...) Szpitala Wojewódzkiego C.na rzecz (...) S.A.z siedzibą w P.kwotę 173.010,07,- (stu siedemdziesięciu trzech tysięcy dziesięciu 7/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 7.625,46,- (siedmiu tysięcy sześciuset dwudziestu pięciu 46/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty.

Z uwagi na fakt, iż strona powodowa cofnęła częściowo powództwo w zakresie należności, które zostały uiszczone przez pozwanego po dacie wniesienia pozwu, w zakresie dotyczącym cofniętego powództwa Sąd na podstawie art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie w sprawie. Sąd potraktował pismo pozwanego z dnia 3 kwietnia 2014 roku zawierające wniosek o zwrot kosztów procesu w części w jakiej nastąpiło cofnięcie powództwa, jako wyrażenie zgody na to cofnięcie, zgodnie z art. 203 §3 kpc.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, obciążając pozwanego w całości kosztami procesu.

Wprawdzie w wypadku cofnięcia pozwu zasadą jest obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady wyrażonej w art. 203 § 2 kpc, jeżeli wystąpienie z powództwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wniesienia pozwu. W kontekście powyższych rozważań, w ocenie Sądu wniosek pełnomocnika powoda o zwrot kosztów procesu w całości, przy nieuwzględnieniu wniosku pozwanego w tym zakresie jest uzasadniony, albowiem powodowa spółka postawą procesową pozwanego została zmuszona do poniesienia kosztów procesu w postaci opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, a należności co do których nastąpiło cofnięcie pozwu zostały uiszczone po wniesieniu pozwu.

Sąd oddalił wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wymagalności, albowiem w ocenie Sądu fakt przyznania, że „żądanie jest uzasadnione co do zasady” nie oznacza uznania powództwa o jakim mowa w art. 333 § 1 pkt 2 kpc, gdyż pozwany nie kwestionując okoliczności faktycznych wnosił jednocześnie o rozłożenie dochodzonej kwoty na raty.